

dog ikke er sindssyg eller aandssvag; i disse Tilfælde, eller hvis Ægtefællens Udtalelse ikke kan indhentes uden væsentlig Vanskelighed eller Forhaling, er Samtykke unødvendigt.

Har en Ægtefælle indgaaet en saadan Retshandel uden fornødent Samtykke, kan den anden Ægtefælle faa den omstødt ved Dom, medmindre Erhververen eller Pant-haveren var i god Tro. Sag maa dog anlægges inden 3 Maaneder, efter at Ægtefællen har faaet Kundskab om Retshandelen, og senest inden 1 Aar efter Genstandens Overlevering eller ved Underpantssætning efter Retshandelens Tinglæsning.

§ 71.

Nægter den anden Ægtefælle eller Værgen at give Samtykke i de Tilfælde, som nævnes i §§ 69 og 70, kan Overøvrigheden paa Begæring tillade Retshandelen, hvis der ikke findes at være skellig Grund til Nægtelsen.

§ 72.

Særeje er:

- 1) hvad der ved Ægtepagt er gjort til Særeje;
- 2) Gave, som er givet en Ægtefælle af Trediemand med det Vilkaar, at den skal være Særeje, eller Arv, selv om den er Arvingens Tvangslod, for saa vidt Arveladeren ved Testamente har truffet saadan Bestemmelse;
- 3) hvad der træder i Stedet for de under 1 og 2 nævnte Genstande, medmindre andet gyldigt er bestemt.

Indtægt af Særeje er Gifteeje, medmindre andet gyldigt er bestemt.

§ 73.

En Ægtefælle kan forlange, at den anden Ægtefælle skal deltage i Oprettelsen af en Fortegnelse over begges Gifteeje og Særeje. Retten afgør efter samtlige foreliggende Omstændigheder, hvilken Beviskraft der bør tillægges Fortegnelsen.

Kapitel VIII.

Om Gældsansvaret.

§ 74.

Enhver af Ægtefællerne hæfter saavel med sit Gifteeje som med sit Særeje for de den paahvilende Forpligtelser, hvad enten de er opstaaet før eller under Ægteskabet.

§ 75.

Krav paa Hustruen af den i § 52 nævnte Art forældes i Løbet af 1 Aar og

6 Maaneder, naar tillige Manden hæfter for Gælden. Reglerne i Lov Nr. 274 af 22. December 1903 § 1, sidste Punktum, samt §§ 2 og 3 finder tilsvarende Anvendelse ved denne Forældelse.

§ 76.

Efter Bosondring, Separation eller Ægteskabs Ophør kan tidligere stiftet Gæld af den i § 75 omhandlede Art kun søges fyldestgjort hos Hustruen for et Beløb, der ikke overstiger Værdien af de Særejemidler, hun besad, da Bosondringen søgtes, Separationen gaves, eller Ægteskabet ophørte, og af de Gifteejemidler, der tilfaldt hende paa Skiftet, med Fradrag af anden Gæld, som da maatte paahvile hende.

§ 77.

Bestemmelserne i §§ 75 og 76 finder ikke Anvendelse, hvis Hustruen har paataget sig et videregaaende Ansvar.

Kapitel IX.

Om Ægtepagter og andre Retshandler mellem Ægtefæller.

§ 78.

Ved Ægtepagt, oprettet før eller under Ægteskabet, kan Parterne aftale, at Ejendele, som tilhører eller tilfalder en af dem og ellers vilde være dens Gifteeje, skal tilhøre den som Særeje. Paa samme Maade kan Ægtefæller, for saa vidt det ikke strider mod Arveladers eller Givers Bestemmelse, aftale, at Særeje skal være Gifteeje.

I øvrigt kan denne Lovs Regler om Formueforholdet mellem Ægtefæller ikke fraviges ved Aftale mellem Parterne.

§ 79.

Gaver mellem forlovede, som skal tilfalde Modtageren ved Ægteskabets Indgaaelse, og Gaver mellem Ægtefæller maa for at være gyldige ske ved Ægtepagt. Dette gælder dog ikke sædvanlige Gaver, hvis Værdi ikke staar i Misforhold til Giverens Kaar, ej heller Gaver, som bestaar i Livsforsikring, Overlevelserente eller lignende Forsørgelse, som sikres den anden Ægtefælle.

Det kan ikke gennem Ægtepagt eller paa anden Maade gyldigt vedtages, at det, som den ene Ægtefælle fremtidig erhverver, uden Vederlag skal tilfalde den anden.